

Betula ermanii

brzoza Ermana

Pochodzące z Dalekiego Wschodu drzewo o pięknej korze, dorastające do 25 m wys. Korona gęsta i szeroka, wczesnie wiosną zazieleniająca się. Czasami tworzy wielopniowy krzew dużych rozmiarów. Pędy owłosione, brodawkowate. Liście ciemnozielone, 5-10 cm dł., trójkątnojajowate, nierówno i grubo piłkowane, jesienią przebarwiające się na żółto. Kora zmienna, w różnych odcieniach szarości, kredowobiała, różowawa lub żółtawa, z widocznymi przetchlinkami, cienko łuszcząca się. Roślina wytrzymała na mrozy. Wymaga gleb żyznych i stosunkowo wilgotnych, źle rośnie na piaskach i glebach torfowych. Jedna z najładniejszych brzoź. W ojczyźnie górskie drzewo leśne. W ogrodach do sadzenia w miejscach eksponujących atrakcyjną korę.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL Wojciech Kimel

zasięg geograficzny	północno-wschodnia Azja: Kamczatka, Sachalin, Wyspy Kurylskie, Wyspy Komandorskie, Hokkaido
pochodzenie	pierwsza publikacja: Adelbert von Chamisso (1781–1838) 1831; wprowadzenie do handlu: 1880 Rosja
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty stożkowy
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
pH podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ozdobna kora
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe
strefa	5a

Producenci *Betula ermanii* w Polsce

PIĄTKOWSKI Karol J. - Szkółka Drzew i Krzewów

